

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/168/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213433
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6912213433.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s. r. o., 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, 813 11 Bratislava, Župné nám. 13, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/255/2012-54 zo dňa 17. 06. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.
2. V odôvodnení predmetného rozhodnutia okresný súd poukázal na ust. § 109 ods. 1 písm. b) zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte OSP) a na ust. § 109 ods. 2 písm. c) OSP. Konštatoval, že uznesením sp. zn. 43NcC/242/2012 zo dňa 11. 10. 2012, bolo rozhodnuté tak, že sudkyňa JUDr. Adriana Dulovičová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 6C/255/2012. Samotná skutočnosť, že navrhovateľ s týmto rozhodnutím nie je spokojný a preto podal sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky, nie je dôvodom na prerušenie konania, nakoľko o námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľom bolo už právoplatne rozhodnuté.
3. Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 OSP - a) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci, b) okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, d) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, e) okresný súd v uznesení nekonkretizuje, prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania, f) rozhodnutie okresného súdu je nepreskúmateľné, pretože porušuje právo navrhovateľa na súdnu ochranu, keď neobsahuje dostatočné odôvodnenie výroku, z ktorého by bolo možné zistiť akými úvahami bol súd vedený pri jeho koncipovaní. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že uskutočnil podanie obsiahnuté v texte žaloby, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne aj v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne

totožných veciach. Je tiež v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonný sudca“. Princíp zákonného sudcu treba pokladať za neopomenuteľnú podmienku výkonu súdnej moci. Procesný postup, v ktorom o veci účastníka konania nerozhodol zákoný sudca, je nezlučiteľný s garanciami vyplývajúcimi z čl. 48 ods. 1 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Právo na nestranného sudcu je súčasťou práva na spravodlivý proces. Na základe uvedených skutočností navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal správnosť záverov okresného súdu v rozsahu danom ust. § 379 a ust. § 380 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej v texte CSP), bez nariadenia pojednávania a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia okresného súdu vyplýva, že okresný súd z hľadiska procesného postupoval podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok, teda podľa právnej úpravy platnej a účinnej do 30. 06. 2016. Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (CSP), kde sa v Piatej časti označenej ako Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia v § 470 ods. 1, 2 uvádza, že: „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované“. Z uvedeného je zrejmé, že aj keď podal navrhovateľ odvolanie za účinnosti a platnosti predchádzajúcej právnej úpravy uskutočnenej Občianskym súdnym poriadkom, právne účinky podaného odvolania zostali zachované, len odvolací súd odvolanie navrhovateľa prejednal a o ňom rozhodol už podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku.

6. Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd konštatuje, že okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania, tak ako bolo vyššie uvedené, zamietol. Navrhovateľ s uvedeným rozhodnutím okresného súdu nesúhlasil, čo odôvodnil tým, že rozhodnutím, ktorým krajský súd nevyvúčil všetkých sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota z prejednávania a rozhodovania danej veci bolo zasiahnuté do jeho základných práv a to konkrétne do základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, to znamená práva na súdnu ochranu, osobitne práva na zákonného sudcu a práva na prerokovanie veci nestranným súdom, preto je podľa neho dôvodné, aby Ústavný súd SR rozhodol o jeho ústavnej sťažnosti, čo zakladá dôvod na prerušenie konania.

7. Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že nie je dôvod na prerušenie konania podľa ust. § 162 ods. 1 písm. a) CSP (§ 109 ods. 1 písm. b) OSP), pretože nemožno ustáliť, že by rozhodnutie súdu v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy záviselo od otázky, ktorú nie je súd konajúci v tomto konaní oprávnený riešiť, nakoľko otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorou navrhovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, tak ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu SR v skutkovo a právne totožných veciach (napr. vo veci sp. zn. I. ÚS 89/2013 a sp. zn. I. ÚS 92/2013). Rovnako tak nie je daný dôvod ani na prerušenie konania podľa ust. § 164 CSP (§ 109 ods. 2 písm. c) OSP), pretože nebolo preukázané, že prebieha také konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať pre rozhodnutie v tomto konaní význam. Okresný súd teda dospel k správne záveru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania a to tak podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP (§ 162 ods. 1 písm. a) CSP) ako ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP (§ 164 CSP).

8. Na základe uvedených skutočností, z dôvodu, že žiadna z odvolacích námietok navrhovateľa nebola uplatnená dôvodne, odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

9. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).